

partii naleraq

09.november 2017

EM2017/34

I medfør af § 36 i forretningsorden for Inatsisartut fremlægges hermed følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilke barrierer der er om målet om énsprogethed i den offentlige administration?

(Medlem af Inatsisartut Vivian Motzfeldt, Siumut)

Vi vil fra Partii Naleraq hermed sige tak til forslagsstilleren Vivian Motzfeldt, og komme med vores udtalelse til Naalakkersuisuts besvarelse til det stillede forslag til forespørgselsdebat om, hvilke barrierer der er om målet om énsprogethed i den offentlige administration.

Det er en af Partii Naleraqs ufravigelige målsætninger, at brug af et sprog kommer til at gælde i den offentlige administration og Inatsisartuts talerstol, og det sprog, der skal benyttes er det grønlandske sprog.

Mere lighed er en af Partii Naleraqs målsætninger, og det begreb indeholder principper som vi er tilhængere, så som det danske folketing og det færøske lagting bruger deres modersmål i deres forhandlinger på talerstolen, uden at blande andre sprog, og vi mener at vi skal benytte det som en af vores principielle rettigheder.

I Selvstyrelovens Kapitel 7, § 20, er det fastsat, at det grønlandske sprog er det officielle sprog.

Udover denne formulering, er der tilføjet følgende: (Jeg citerer)

”Derudover er det fastsat, at det danske sprog kan anvendes i offentlige forhold, og at engelsk og andre fremmedsprog kan anvendes i det omfang, der er behov herfor.”

Vi skal tage en beslutning om at fastsætte en tidsfrist, for at denne tilføjelse bliver fjernet.

Denne ønske skal ikke tolkes som fremmedhad, tværtimod drejer det sig om lighed med forhold som i Danmark og på Færøerne.

Forslagsstillerne påpeger i sin begrundelse at vi i årevis har levet med et dyrt administrationsapparat, som ikke står mål med hvor få mennesker vi er heroppe, og den deraf opståede dobbeltadministration som ellers har kunnet været kørt langt mere effektivt og rationelt.

Der bør således også iværksættes publikation af grønlandske lærebøger for fremmedsprogede og der skal også laves planlægning af mere bæredygtig undervisning.

Hvis vi kan få ønsket om et sprog i den offentlige administration realiseret vil det spare os for en masse ressourcer og en masse penge, og det vil hjælpe os til at udvikle os uden brug af dobbelt eller tripelt sproget administration, og det kan medføre at vi undgår nedgørelse og kritik fra udefra kommende, og det bliver noget som vi selv tager os af.

Det er så vores udtalelse til et usædvanlig godt forslag til forespørgselsdebat som vi siger tak til.

Henrik Fleischer